

vi bad om, så derfor er det ikke SF, men Socialdemokraterne, der er løbet fra noget på det her område, som oven i købet giver dårligere arbejdsbetingelser for HK-ansatte. Det mener jeg aldrig har været Socialdemokratiets politik. Selv om jeg har været ordfører på det område før, har jeg også været inde på arbejdsmiljøområdet, og her har jeg gennem 10 år lavet utallige forslag sammen med Socialdemokraterne for at skabe bedre arbejdsmiljø for de ansatte på virksomhederne, herunder også dem, der er ansat i butikkerne.

Kim Behnke (FP):

Vi står i dag i den situation, at vi med den foreliggende betænkning kan konstatere, at Danmark om få dage vil få en ny lov om butikstid, populært sagt en ny lukkelov. Den bliver vedtaget – ikke af et flertal i Folketinget, men af et mindretal – nemlig kun af regeringspartierne minus et eller andet nærmere antal Socialdemokrater, som åbenbart dag for dag bliver flere og flere. Resten af Folketinget er egentlig modstandere af det her forslag.

Når det alligevel bliver vedtaget, skyldes det, at Venstre og De Konservative har valgt at deltage i dét taktiske spil, der går ud på, at hvis man undlader at stemme, kan regeringen få sit forslag igennem.

Det synes vi ærlig talt ikke er en særlig hensigtsmæssig måde at vedtage en lovgivning på, en lovgivning, der har konsekvens for ganske mange mennesker, hvad en lov om butikstid jo rent faktisk har.

Vi er dybt skuffede over, at Venstre og De Konservative har valgt den fremgangsmåde, al den stund vi jo har et fælles forslag, lovforslag nr. L 7, liggende i Folketinget, som netop går ud på, at man helt skal ophæve loven om butikstid, sådan at vi i Danmark får lige så frie og lige så rimelige forhold, som vi har i vores allernærreste nabolande.

Men det er altså kendsgerningen, at af visse årsager har de to partier valgt en fremgangsmåde, hvor man ved hjælp af den taktiske trykken på den gule knap sikrer flertal for forslaget.

Det er ganske vist sådan, at der ligger en række ændringsforslag fra Fremskridtspartiet, Venstre og Det Konservative Folkeparti, som går ud på, at hovedparten af de bestemmelser, der ligger i forslaget, udgår med den konsekvens, at vi så reelt får en ophævelse af lov om butikstid og altså når frem til det samme resultat, som man ville have opnået ved at vedtage

vores lovforslag nr. L 7. Men de ændringsforslag opnår jo desværre kun opbakning fra de samme partier, som er forslagsstillere.

Tilbage er der så de forskellige ændringsforslag fra regeringen, og minsandten om vi ikke også dér oplever, at Venstre og De Konservative går ind og deltager i taktiske manøvrer og henholdsvis undlader at stemme og til et enkelt forslag går ind og stemmer nej. Det vil Fremskridtspartiet ikke deltage i, og derfor går vi aktivt ind og tager stilling til hvert enkelt ændringsforslag. Det betyder, at vi selvfølgelig har det primære ønske, at vores egne ændringsforslag, som vi har stillet sammen med Venstre og De Konservative, bliver vedtaget. Men hvis ikke de bliver vedtaget, så går vi ind, og – som der er redegjort for i betænkningen på side 4 – så er der en række af regeringens ændringsforslag, som vi støtter.

Og hvorfor så det? Jo, det gør vi, fordi der jo da heldigvis under det udvalgsarbejde, der har fundet sted, er sket det, at man i regeringen er blevet klogere. Man har opdaget, at den mangfoldighed inden for butiksverdenen, som Danmark rent faktisk har, er langt større, end embedsværket var i stand til at formulere i nogle snævre paragraffer. Derfor har man fundet anledning til at stille nogle ændringsforslag, som betyder, at det går knap så galt, som det ellers ville være gået, og det skal vi selvfølgelig ikke brokke os over.

Men på ét punkt hersker der stadig væk en misforstået opfattelse i embedsværket i ministeriet. Det er på spørgsmålet om, hvorvidt det nu er fornuftigt at gå ind og regulere butikkerne ved en beløbsgrænse, en omsætningsgrænse minsandten. Man går godt nok ind og fratrækker forskellige former for punktafgifter osv., men det gør jo ikke regnestykket nemmere for den handlende, som skal stå og overveje, om han skal holde åbent en halv time længere, eller om han skal bede fru Jensen om at lægge varerne tilbage på hylden, for hvis de bliver tastet ind i kasseapparatet, så er man henfalden til straf.

Det fremgår oven i købet af ændringsforslag nr. 16, at man kan få konfiskeret sit udbytte. Det er jo ellers tilstande, som kun danske fiskere – det laveste af det laveste i dette samfund i hvert fald ifølge regeringen og den herskende politik – oplever. Men nu skal man altså sidde som butiksindehaver, hver eneste gang der er en vare, der bliver tastet ind på kasseapparatet, huske at få momsen trukket fra – det er sådan overkommeligt – men så skal man også til at